

ID-1439
C-2
4-08-1966

TOELICHTING bij het besluit tot aanwijzing van een beschermd dorpsgezicht te KAMERIK, gemeente Kamerik.

Het beschermde dorpsgezicht, waarvan de omgrenzing op de bijgevoegde kaart (Rijksdienst voor de Monumentenzorg, tek. nr. 027) staat aangegeven, omvat de oude kern van het dorp langs de Kamerijker Wetering benevens de directe omgeving van de Nederlands Hervormde kerk.

Het stedenbouwkundige patroon van het dorp Kamerik behoort tot de meest eenvoudige, die denkbaar zijn: bebouwing ter weerszijden van de Kamerijker Wetering met achter de bebouwing aan de oostzijde van de wetering de kerk; vanaf deze kerk, waarvan de slanke toren uit de late middeleeuwen dagtekent, loopt een nauw straatje met bescheiden bebouwing, de Kerkstraat, naar de Van Teilingenstraat langs de wetering.

Bij het gegeven stramien bezit het centrum van het dorp een opmerkelijke beslotenheid en intimiteit, die eerder bij binnengrachten in een oude stad, dan in een landelijke nederzetting zoals Kamerik verwacht wordt. Dit karakter wordt deels bepaald door de aard van de vrijwel aaneengesloten bebouwing aan beide zijden van de wetering, deels door het profiel van de "binnen-gracht", de wetering, die zich naar het centrum van het dorp bij de Meent en de kerk geleidelijk vernauwt, als het ware wordt ingesnoerd, verder door de smalle straten aan weerszijden van het water en de forse bomen, die een zeer belangrijk schaal-element vormen in de ruimte, die door de gevelwanden langs de gracht wordt afgepaald.

Het aantal panden in de dorpskern met monumentale waarde is slechts gering. Onder meer zijn in dat opzicht van belang de pakhuizen Mijzijde nr. 33 (1784). Eveneens van waarde in het dorpsbeeld zijn het aan deze pakhuizen grenzende winkelpand Mijzijde nr. 34 en enige panden van meer bescheiden allure zoals de woonhuizen Mijzijde nrs. 53, 54, 55, 59 en 60.

Toch mag de totaliteit van de oude kern nog een zodanige historische waarde toegekend worden dat een bescherming op grond van artikel 20 van de Monumentenwet van belang te achten is. Een stedenbouwkundige regeling, waarbij het historische aspect mede in beschouwing wordt genomen, is hier zeker op zijn plaats.

DKN 121.035

Behoort bij beschikking van de
Ministers van Cultuur, Recreatie
en Maatschappelijk Werk en van
Volkshuisvesting en Ruimtelijke
Ordering van 4 augustus 1966
nr 121.035 I, afdeling O.K.N.